AHLRUD, SIVAR (pseud. för Ivar Ahlstedt och Sid Roland Rommerud): *Det försvunna manuskriptet*. Stockholm: Lindqvist, 1944. (Tvillingdetektiverna. 2.) (Även i rev. utg. 1968: *Agentmysteriet*.)

> Tvillingbröderna Klas och Göran var inte riktigt nöjda med tillvaron. De hade rent ut sagt långtråkigt. Det var ett lika trist som ofrånkomligt faktum. Pojkarna satt uppkrupna på en stenmur som omgav en stor privat trädgård vid en tyst liten gata på Östermalm i Stockholm [...] /– Ska vi ta oss ett dopp?" frågade Göran sin bror "– Var då? kom det slött från Klas. Det är väl inget kul att bada i dom där små baljorna dom har här i stan... Nej, tacka vet jag älven hemma i Vindsele. (9, 11)

Så presenteras de igen, de båda västerbottningarna Klas och Göran Bergendahl, de rödhåriga och fräkniga, ostyriga och uppfinningsrika trettonåringarna som i den långa serien oftare ska befinna sig i Stockholm än hemma i Vindsele. Deras kusin, den präktige plugghästen Hubert, kallad Hubbe, är denna heta sommardag på sammanträde i Litterära föreningen för skolungdom. Hans mor och tvillingarnas föräldrar har förhoppningar om att Hubert ska ha ett gott inflytande över kusinerna – men resultatet ser ut att bli det motsatta. Den ordentlige Hubert är lättledd. Den här gången hamnar de utleda tvillingarna oväntat i ett spännande mysterium i en villaträdgård på Östermalm där en liten glasögonprydd och försagd deckarförfattare upptäcker att han blivit bestulen på det manus som inom kort ska lämnas till förlaget. På bokens sista sida säger Hubert, som motvilligt dragits med i händelserna: "Var det inte ni som tyckte att Stockholm var en tråkig stad?" Den ironiska frågan besvaras på tvillingdetektivernas typiska vis: "Det händer ju någon gång att det rör sig en smula i den här hålan också. Men inte är det som hemma i Vindsele. Där kan man i alla fall få uppleva en och annan spännande sak. Då blev Hubert svarslös för en gångs skull." (154)